

Retningslinjer for forlængelsen af tilbagebetalingsperioden i usædvanlige ugunstige situationer

1. Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 138, stk. 4, i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ("Solvens II-direktivet")¹ kan tilsynsmyndighederne, under visse omstændigheder, forlænge tilbagebetalingsperioden i en periode på højst syv år for at sikre, at solvenskapitalkravet ("SCR") kan opfyldes, som fastsat i artikel 138, stk. 3, og artikel 218, stk. 4, i Solvens II-direktivet. Denne beføjelse finder anvendelse i tilfælde af usædvanlige ugunstige situationer, der påvirker forsikrings- og genforsikringssselskaber, der repræsenterer en betydelig del af markedet eller de berørte brancher, hvor virksomheder ikke kan opfylde deres solvenskapitalkrav. Tilsynsmyndigheder gives denne beføjelse for at sætte dem i stand til at afbøde potentielle uheldige konjunkturførstærkende virkninger på det finansielle system eller negative konsekvenser for de finansielle markeder, navnlig for forsikringsmarkedet, som i sidste ende vil være til skade for forsikringstagere og begunstigede.
- 1.2. For at sikre fair konkurrencevilkår i situationer, hvor der er mulighed for en forlængelse af tilbagebetalingsperioden, er det af største betydning, at tilsynsmyndighederne udvikler en ensartet praksis i forbindelse med beslutningen om, hvem der bør tildes en forlængelse og varigheden af denne forlængelse. EIOPA udarbejder derfor disse retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1094/2010 ("EIOPA-forordningen")².
- 1.3. Disse retningslinjer er rettet til tilsynsmyndighederne for at sikre, at disse anvender en ensartet fremgangsmåde i forbindelse med forlængelsen af tilbagebetalingsperioden i usædvanlige ugunstige situationer. Retningslinjerne vedrører også dermed beslægtede forhold, der kræver ensartet tilsynspraksis eller øget harmonisering. Disse forhold omfatter tilbagekaldelse/tilbagetrækning af en forlængelse, yderligere forlængelser af en allerede tildelt forlængelse samt offentliggørelse af tilbagekaldelse af forlængelser.
- 1.4. Når EIOPA erklærer, at der foreligger en usædvanlig ugunstig situation i henhold til artikel 138, stk. 4) i Solvens II-direktivet, betyder det ikke automatisk, at et forsikrings- eller genforsikringssselskab ("selskaber") fra en medlemsstat, som er omfattet af denne erklæring, er berettiget til en forlængelse af tilbagebetalingsperioden.
- 1.5. Ud af de tre usædvanlige ugunstige situationer, som er nævnt i andet led i artikel 138, stk. 4), i Solvens II-direktivet, er det sandsynligvis kun et fald på de finansielle markeder, der er uforudset, brat og voldsomt, som vil have en væsentlig negativ virkning på de fleste selskaber, da det vil medføre et ugunstigt erhvervs-klima. En situation med en vedvarende lav rentesats forventes hovedsageligt at påvirke livsforsikringssselskaber,

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)

genforsikringssselskabers livsforsikringsvirksomhed og visse brancher for skadesforsikringssselskaber. En katastrofe, der har store konsekvenser, vil sandsynligvis kun påvirke visse selskaber i væsentlig grad, da det hovedsageligt vil påvirke visse brancher.

- 1.6. Der er væsentlige forskelle mellem de ovennævnte tre usædvanlige ugunstige situationer, for så vidt angår selskabernes evne til at afværge disse situationer, undgå at overtræde deres solvenskapitalkrav eller afhjælpe en sådan overtrædelse inden for den fastsatte tidsramme. Tilsynsmyndighederne skal tage højde for disse forskelle, når de beslutter, hvorvidt et selskab er berettiget til en forlængelse, samt varigheden af forlængelsen.
- 1.7. Beføjelsen til at forlænge tilbagebetalingsperioden tildes med det ene formål at skabe fleksibilitet med hensyn til tilsynsforanstaltninger i situationer, hvor en væsentlig del af forsikringsmarkedet står over for store problemer, som vil kunne få alvorlige følger for markedet som helhed. Disse følger vil kunne opstå, hvis alle berørte aktører var tvunget til at træffe ens foranstaltninger inden for den samme begrænsede tidsramme, hvilket vil skabe konjunkturførstærkende virkninger i det finansielle system, eller hvis vigtige dele af forsikringsmarkedet er i finansielle vanskeligheder med skadelige virkninger for markedet til følge.
- 1.8. Når tilsynsmyndighederne beslutter varigheden af forlængelsen af tilbagebetalingsperioden, forventes det, at de tager højde for forlængelsens ekstraordinære karakter samt den generelle bestemmelse i artikel 138, stk. 3), i Solvens II-direktivet, hvori det anføres, at selskaberne skal tage de nødvendige tiltag til at opfylde solvenskapitalkravene inden for en begrænset tidsramme på seks til ni måneder.
- 1.9. Når den usædvanlige ugunstige situation er et uforudset, brat og voldsomt fald på de finansielle markeder eller en situation med en vedvarende lav rentesats, kræver beslutninger om varigheden af forlængelserne af tilbagebetalingsperioden, at tilsynsmyndighederne foretager antagelser om udviklingen på de finansielle markeder. Hvis disse antagelser over tid viser sig i høj grad at have været for optimistiske eller pessimistiske, skal tilsynsmyndighederne have mulighed for at korrigere deres beslutninger ved enten at udvide en forlængelse yderligere, hvis de forventede forbedringer af en usædvanlig ugunstig situation ikke har fundet sted, eller ved at tilbagekalde forlængelsen, hvis hindringerne for en hurtigere tilbagebetaling ikke længere er til stede.
- 1.10. Retningslinje 1 til 11 finder anvendelse på individuelle selskaber og tilsvarende anvendelse på koncerner, dvs. at når disse retningslinjer anvendes på koncerner, skal "selskab" forstås som "koncern", og "tilsynsmyndighed" skal forstås som "koncerntilsynsførende".
- 1.11. I disse retningslinjer forstås ved:
 - a) "forlængelse af tilbagebetalingsperioden"; den forlængede periode til at afhjælpe en overtrædelse af solvenskapitalkravet, som rækker ud over den

oprindelige periode, der er fastsat i artikel 138, stk. 3), i Solvens II-direktivet;

- b) "tilbagekaldelse af forlængelsen"; tilsynsmyndigheden tilbagekalder en forlængelse af tilbagebetalingsperioden, hvis det berørte selskab ikke har været i stand til at fremvise betydelige fremskridt med hensyn til at afhjælpe overtrædelsen af solvenskapitalkravet, i overensstemmelse med femte led i artikel 138, stk. 4, i Solvens II-direktivet;
- c) "tilbagetrækning af forlængelsen"; tilsynsmyndigheden trækker en forlængelse af tilbagebetalingsperioden tilbage som følge af en væsentlig ændring af de omstændigheder, som dannede grundlag for forlængelsen.

1.12. Begreber, der ikke er defineret i disse retningslinjer, har den betydning, der fremgår af de retsakter, der henvises til i indledningen.

1.13. Retningslinjerne træder i kraft den 1. januar 2016.

Retningslinje 1 - Almindelige betragtninger vedrørende tildelingen af en forlængelse af tilbagebetalingsperioden

1.14. Tilsynsmyndigheden bør tilstræbe at forhindre uforholdsmæssige negative virkninger på det finansielle marked i almindelighed eller forsikringsmarkedet i særdeleshed, når den tildeler en forlængelse af tilbagebetalingsperioden og træffer beslutning om forlængelsens varighed. Den bør sikre, at makrotilsynsmæssige betragtninger på passende måde holdes op mod behovet for ikke at sætte beskyttelsen af det berørte selskabs forsikringstagere og begunstigede i fare.

Retningslinje 2 – Ingen forlængelse af tilbagebetalingsperioden uden en bestemmelse om, at forlængelsen kan begrænses eller trækkes tilbage

1.15. Tilsynsmyndigheden bør træffe alle beslutninger om at forlænge tilbagebetalingsperioden under hensyntagen til bestemmelsen om, at tilsynsmyndigheden efter behov kan tilbagetrække eller begrænse den forlængede tilbagebetalingsperiode, hvis de tilgrundliggende omstændigheder for forlængelsen har ændret sig på en sådan måde, at tilsynsmyndigheden under disse nye omstændigheder ikke ville have tildelt forlængelsen, eller ville have tildelt en mere begrænset forlængelse.

1.16. Såfremt EIOPA har anført, at den usædvanlige ugunstige situation ikke længere er til stede, bør tilsynsmyndigheden hurtigst muligt genoverveje enhver tildelt forlængelse.

Retningslinje 3 – Beslutninger om varigheden af forlængelsen af tilbagebetalingsperioden

1.17. Tilsynsmyndigheden bør endvidere i det nødvendige omfang hellere tildele en yderligere forlængelse af tilbagebetalingsperioden end at tildele en meget lang forlængelse fra starten af.

Retningslinje 4 – Anmodning om oplysninger og genopretningsplan

- 1.18. Tilsynsmyndigheden bør pålægge selskabet at afgive alle relevante oplysninger, som tilsynsmyndigheden skal bruge for at vurdere de faktorer og kriterier, der er fastsat i artikel 188, litra c) til h), og i artikel 289 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35³.
- 1.19. Hvad angår forlængelsen af tilbagebetalingsperioden bør den i artikel 142, stk. 1, i Solvens II-direktivet, omhandlede genopretningsplan endvidere omfatte:
- a) en begrundelse for forlængelsen og den foreslåede varighed af den forlængede tilbagebetalingsperiode, som er nødvendig for at imødegå den usædvanlige ugunstige situation;
 - b) de fremskridt, der skal være opnået hver tredje måned som følge af de foreslåede foranstaltninger og deres forventede virkning på solvensen.

Retningslinje 5 – Forlængelse af tilbagebetalingsperioden, som skyldes et fald på de finansielle markeder, der er uforudset, brat og voldsomt

- 1.20. Såfremt EIOPA har erklæret, at der er tale om et uforudset, brat og voldsomt fald på de finansielle markeder, bør de potentielle konjunkturforstærkende virkninger være den afgørende faktor for tilsynsmyndighedens beslutning om en forlængelse af tilbagebetalingsperioden og dens varighed.

Retningslinje 6 – Forlængelse af tilbagebetalingsperioden, som skyldes en situation med vedvarende lav rentesats

- 1.21. Såfremt EIOPA har erklæret, at der er tale om en situation med vedvarende lav rentesats, bør de foranstaltninger, som selskabet har truffet for at begrænse de skadelige følger for dets solvens, være den afgørende faktor for tilsynsmyndighedens beslutning om en forlængelse af tilbagebetalingsperioden og dens varighed.

Retningslinje 7 – Forlængelse af tilbagebetalingsperioden, som skyldes en katastrofe, der har store konsekvenser

- 1.22. Såfremt EIOPA har erklæret, at der har fundet en katastrofe med store konsekvenser sted, bør den afgørende faktor for tilsynsmyndigheden være det omfang, hvori selskabet står over for væsentligt højere krav, end hvad der ville kunne forventes under normale omstændigheder.

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), (EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1)

Retningslinje 8 – Tildeling af yderligere forlængelse af tilbagebetalingsperioden, i tilfælde hvor de oprindelige antagelser har ændret sig væsentligt

- 1.23. Tilsynsmyndigheden bør kun overveje at efterkomme en anmodning om yderligere forlængelse, hvis de tilgrundliggende omstændigheder for den oprindelige forlængelse af tilbagebetalingsperioden har ændret sig på en sådan måde, at tilsynsmyndigheden under disse nye omstændigheder ville have tildelt en længere forlængelse af tilbagebetalingsperioden, og hvis anmodningen understøttes af en tilpasset og realistisk genoprettelsesplan.
- 1.24. Tilsynsmyndigheden bør give et selskab mulighed for at anmode om en yderligere forlængelse af tilbagebetalingsperioden, så længe den samlede forlængede periode ikke overstiger den maksimale periode, der er omtalt i artikel 138, stk. 4, i Solvens II-direktivet.

Retningslinje 9 – Vurdering af betydelige fremskridt

- 1.25. Tilsynsmyndigheden bør i forbindelse med sin vurdering af, hvorvidt selskabet har gjort betydelige fremskridt i retning af at opfylde sit solvenskapitalkrav, som omtalt i femte led i artikel 138, stk. 4, i Solvens II-direktivet, afgøre, om selskabet fortsat kan forventes at overholde sin genoprettelsesplan. Tilsynsmyndigheden bør som minimum tage højde for, hvorvidt selskabet:
- a) uden tilstrækkelig begrundelse har undladt at gennemføre nogle af de foranstaltninger, den har pålagt sig selv; eller
 - b) ikke har gjort betydelige fremskridt vedrørende nogle af de mål, der er fastsat for hver tredje måned som følge af de foreslåede foranstaltninger i genoprettelsesplanen.

Retningslinje 10 – Tilbagekaldelse eller tilbagetrækning af forlængelsen

- 1.26. Hvis tilsynsmyndigheden konkluderer, at forlængelsen af tilbagebetalingsperioden bør tilbagekaldes eller trækkes tilbage, bør den give selskabet mulighed for at give udtryk for sin holdning til den foreslåede tilbagekaldelse eller tilbagetrækning inden for en passende tidsfrist.

Retningslinje 11 – Offentliggørelse af tilbagekaldelsen eller tilbagetrækningen af forlængelsen

- 1.27. Hvis tilsynsmyndigheden tilbagekalder eller trækker en forlængelse af tilbagebetalingsperioden tilbage, bør den sikre, at selskabet ufortøvet overholder kravet i artikel 54, stk. 1, i Solvens II-direktivet om offentliggørelse af disse oplysninger samt begrundelserne for tilbagekaldelsen eller tilbagetrækningen i en ajourføring af dets rapport om solvens og finansielle situation.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.28. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.29. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.30. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
- 1.31. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelser om revision

- 1.32. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.